

ствіе, и ся сѣсѣвають отъ Дателный па-
дежъ на личны-ты мѣстоименія; като:
*чете ми ся, тропа ти ся, спи му ся,
играе ни ся и прч.*

Упраж. 23.

(Ученикъ-тъ ще прѣпише това упражненіе и ще
забѣлѣжи кой глаголъ етъ какъвъ залогъ е съ: *дѣйс:*
срѣд: стр: вѣз: взаим: мѣст:).

Учиъ урока си. Згѣвашъ дрехъ-тъ си. У-
ченици-ти отивать на расходкъ. Вые желаетъ
добро-то на отечество-то ни. Пріятеліе-ти ни
ся надѣжтъ. Добро-то дѣтя ся обыча отъ вся-
кого. Взаимны-ти ученици сами ся учять. Те-
бе баща ти тя храни и тя облача, нѣ азъ са-
мъ ся храня и ся облачамъ. Овчяръ-тъ пасе
овци-ты. Орачь-тъ оре нивъ. Говедаръ-тъ
кара говеда. Овца ся грабнѣтъ отъ вѣлкѣ Селе-
нинъ-тъ ся труди не уморно. Полета ся раз-
зеленявать. Агнета влѣжтъ. Дрѣвья ся расцѣх-
вать. Птички пѣжтъ. Человѣкъ ся весели. До-
брый отецъ ся стараетъ, грыжи ся и сямъжи за
добро-то възпитаніе на чяда-та си. Не ся ди-
гай горѣ за да не паднешъ долѣ. Человѣкъ
лесно усжда чюдзы-ты погрѣшкы, а мжно
познава свои-ты. Играели ви ся? — Не, чете